

Абдулла ОРИПОВ, Ўзбекистон Қаҳрамони, Ҳалқ шоирни

ТОҒЛАРДАН БҮЮКДИР, ГУЛЛАРДАН НОЗИК

Қайси жаңр ёхуд шаклда бўлмасин шеърият
менинг учун доимо руҳий эҳтиёж бўлиб
келган. Ажабо, орадан қанчадан-қанча
йиллар ўтган бўлса ҳам шеъриятдаги
ташиналигимни, чаниғорими тўла қондира
олган эмасман. Сизга ҳавола этаётган
ушбу тизмаларим бирмунча бошқачароқ
қиёфада, яъни қоғисиз, учлик шаклидадир.

Бу шеърий ифода ичидан мен ўзимни
эркин сезгандай бўлдим.

РАНГЛАР ВА ОҲАНГЛАР

Шуъла оҳим чикар ҳар ён қизил, сориғ, яшил.
Алишер Навоий

Оқ дениздан оқ шамоллар эссалар,
Қизилдан келса алвон шаббода,
Қора дениздан-чи, тим қора насим.

Оқ танили кишидан оқлик уфурса,
Саргимтил қавмдан заҳид энкинилар,
Қоралардан эса сиёҳранг тутун.

Не ҳол юз берарди рубъи маскунда,
Ким ҳам кўз юмарди бу манзарадан,
Яхшияни шамолнинг ранглари йўқдир.

Бир қарашда улар ҳамоҳанг, ўхшаш,
Бироқ сен, ижодга аз этиян шоир,
Уларни алашмай фарқлагомини шарт!

Сенинг кўзларинида кўринисин улар,
Сенинг кулогимни чалинисин улар,
Барчаси ранго-ранг, саслари турфа.

Қай элдан жанитоҳининг ҳиллари келар,
Улар қон ҳидидир — долга қоришик,
Култепа рангида тўғонлари ҳам.

Бошқасидан эса келтириш шамол
Ертўланинг заққум ҳаволаринида, 13.02.2012 йил.

Қайдадир елвизак нафаси кезар,
Уйдан пар ёстиқининг атари катори,
Илгайсан киминингдир хурракларин ҳам.

ЎЙҒУНЛИК

Олам ўйғунликдан иборат асли,
Бўшлиқ деганилари йўқдир мутлако,
Маконни нимадир тўлғизиб турар.

Сувиз идишида ҳам зангор ҳаво бор,
Коп-кора кониот қыръида эса
Вақт яшар, жисмиз сурхлар кезади.

Бироқ ҳар маъъзога муносиб ва хос
Ярашик ашёлар бўлмоғи шартдир,
Корни тўқ кимсага таом подарко.

Үйку оромини шовқинлар бузар,
Фақат висол керак белор ошиқка,
Мархумларга эса сокин қабристон.

Чиндан ўйғун бўлиб ярланг олам,
Безовта қиласиз олам кўпичка
Кулгили, ноўрин ташвишлар билан.

Гўё кошонала наҳс мечмон бўлиб,
Масжидга ювиқиз олам киргандай,
Навбат куттаки каби тия хаммомда.

Токи ҳар зарранинг номи мавжудид,
Унинг аксин демоқ заруми, ахир?!
Одамзот чарчаган соҳталиклардан.

Буюк истисно бор дунёда бироқ,
Бунёд этиб бўлмас уни кўл билан
Муҳаббат дейдилар уни, Муҳаббат.

18.02.2012 йил.

ҲИКОЯТ

Ўзбек полвони Абдулла Тангревга
Биласиз, Тангрев деган полвон бор,
Тоғларининг фарзианди, менинг отдохим.
То ҳанум кургати ерга тегмаган.

Гуржими, японми, унга барибири,
Рақибнинг хурматини сақлайди, лекин
Кураш тушса борми — шаксиз ҳиққатар.

Ҳатто тупроғимиз бирдир у билан,
Менинг ҳам бобомидир балки Алномиши.
Лекин у қайдала мен қаёдаман.

Кўрдим, оламшумул беллашувларда
Нечак бор кўтарили юртнинг байрониг.
Тангрев шон тоғли фазогир қадар!

Фақат омад эмас уни қўллаган,
Аллоҳим бахш этган ирода куч,
Машкук иқтидорнинг мукофоти бу.

Дунёнинг доврукли не-не алпилари
Тан берди ўзбекнинг паҳлавонига.
Этирофдан ортиқ мардлик бўлмагай.

Тоғларни кўпорған Фарҳодга қараб,
Ноилож дегандир тубандагилар:
— Кўлимдан келмаса неттумдир охир.

Дунёда жамъики хавфу хатарининг
Асл мураббийин кора ҳасадидир.
Иблис ҳам у боис тондид Одамдан.

Кадимитар демиси: — Эҳтиёт бўлинг
Омадсиз кимсадан, кибрли зотдан.
Гоҳо ажроналари қасдга айланар.

Умрим ўйларida бўлганиман гувоҳ,
Ариқдаги оқсан сувни ҳам ҳатто,
Бошқаларга раво кўрмаганлар бор.

03.03.2012 йил.

Бадавлатлик ким учундир ифтихор эмас,
Ким учундир айб эмасдир камбагаллик ҳам.
Улар гўё ҳаётдаги турфа либослар.

Шундай ҳикмат айтган экан қадимда бир зот:
— Магар косанг олтн бўлса, сонгл деб бўлтил,
Агарда у сопон бўлса, олтин деб ўйла!

Башанг товус дон чўқилар кўркм қафасда,
Тошиба-чи, ўт чайнайди жўк оралаб.
Иккисин ҳам машуғолоти аслида бир хил.

Ногоҳ сени эста олдим, кўхна Ҳиндистон,
Кўрган эдим Отранг билан Дехларинги.
Сен улкан бир фил кабисан, лекин парвосиз.

Не учундир гадойларинг маймундан ҳам кўп,
Эшиттаниман, таш тортмасдан бир қавм, ҳатто
Атай мажрух қилар экан қаҷалоқларин.

Кўл-оғи эгри ўсган ғалати бола
Токи, кўпроқ ўйтотолин шағфат ҳиссини,
Токи, кўпроқ рупий берсии унга сайдеҳлар.

Бул иккى ҳисроҳ эрур Инсонга азал,
Бири — кўркув, якуннада мағлубият бор,
Бири — ҳурмат, қариндошдир эътиқодга у.

Аралашиб кетадилар улар кўпинча,
Ажратолмай қоласан гоҳ иккаласини.
Бамисоли ўҳшагандек шўр ва чучук сув.

Кўрқанидан синганидан борликда одам,
Бора-бора, чорасизлик оқибатида
Бу ҳис ҳатто бут-санамга айланб кетди.

Болакайлар сезинади уларни, ажаб,
Чўчиганда лабларига учук тошади,
Ювошига ўрганинап иззатни эса.

Ўтган-кеттан, катта-кичик ҳукмдорлар ҳам
Бу ҳисларнинг баҳосини яхши билгилар.
Очилик, қадрларнинг кўрқуни кўпроқ.

Сиз нақалар алдоқчисин, инсон ҳислари,
Микдорнинг белгиловчи ҳакам бормикан?!
Сиз элтасиз гоҳ камолот, гоҳ жаҳолатта.

МИЛЛАТ

Баҳор чоғи, меҳр билан қўёш чараклар,
Булутлар ҳам момикинна ўрдаклардай.
Бирданига ёмғир куяр. Нақалар роҳат!

Сиз бу ҳолни биринчи бор кўрган эмасиз,
Сира-сира бекор турмас само даргоҳи.
Гоҳ ёмғирни юборгайдир, тоҳо қорларин.

Аҳён-аҳён сайёримиз томорқасита
Тушни қолар катта-кичик дайди тошлар ҳам.
Улар тубсиз конинотнинг ўйларидир.

Үйинқароқ шамолларнинг шиддати билан
Курбакдо балиқлар ҳам шўғир осмондан.
Булар бари илму фанда жумбоқ эмасдир.

Ишонайин майли ҳар ҳил мўъжизаларга,
Ҳатто чалнек ёғини ҳам мумкинди, бироқ
Кўқдан одам тушганини бирор кўрмаган.

Биз шу замин фарзандимиз, Ернинг зурёди,
Яралганимиз турроқ билан обиҳаётдан.
Шу боисдан, барчамизга замин Онадир.

Инсон насли бир-биридан асло фарқ қилмас,
Бир тандирдан узилтандир, оқми ё қора.
Жуда узоқ даврларга кеттайдир хаёл.

13.02.2012 йил.

Ағфон тупроғила, Жайхун ортида
Бордир Фазна деган қадим мансиздан.
Аллома Беруний қабри у жойда.

Ўрта асрларнинг улуғ сиймоси,
Илму фан гаражида бебаҳо гавҳар,
Ҳануз қиёси ўйқ даҳодир бу зот.

Кўхна Хоразмда дунёга келиб,
Ўзга диёлларда фано топнишидир.
Тақдиринга ўштар тахаллуси ҳам.

Афсус, вайронадир унинг турбати.
Тиригин эпломай юрган мамлакат
Ўтган мархумларга не қилиб бергай?

Ҳар нечук, зурёллар биломги даркор
Кимининг елкасида турғанинни.
Инчунун, таяни Беруний бўлса.

Киз боланинг ҳусни — душмани дерлар,
Кимдир ўйлаб топган нақл эмас бу.
Ҳасад — жаҳолатнинг пинҳон белгиси.

Унинг на боши бор ва на охири,
Осиш мана бундоқ бўлади, дея
Осиб қўйган экан ўзини кимдир.

Багри кенг инсонлар саф-қаторида
Яшасан, жаниннинг завқин туйгайсан.
Ичи қораларда дўзах тутини.

Аллоҳим, ҳайратдан айирма менин,
Бенасиб қимлагани ифтихоригандан.
Ҳавас гунчалари гулдек очилсин.

Кимки эзгуликка бел бояласа гар,
Ўзбекнинг Абдуллоҳ полвони мисол
Намойиш этолсин курдатин доим.

03.03.2012 йил.

ҚИСМАТ

Муҳтожлигу гадоликдан асрасин худо!
Лекин бундан батттарорини кўрганиман, ҳайҳот.
Унинг барча тафсилотин сўйлаб бўлурни??

Айттай сизга, қачонлардир кезиб чиққанман
Европанинг неча қасру мъъалорини, Саройлари,
Саройлари, гўшалари, кўчаларини.

Гўё кўз-кўз қилар эди тўқлини улар,
Қай бир маҳал бёйларини базмилади ҳатто
Олис юртим шаъни учун қадаҳ кўтадирм.

Савлат тўқиб ўттирган бир даврадош жаноб
Ўзбек номин ѡшиттино қалқи ўрнидан,
Маҳнор куни отасини учраттани мисол.

Алқиссаким, зоти-буди ўзбек эди у,
Не сўз билан тасвир этай унинг ҳолатин,
Кўлидаги шароб эмас, кўз ёши гўё.

Бу дунёда инсон қадринг ерга ургувчи
Фақатнина камбагаллик, йўқсиллик эмас.
Ватанисизлик деган оғир қисматлар ҳам бор.

Бир сиким юрт тупроғига зор эди у зот,
Фақри борми унинг ўша ичор ўнчиданда!?
Биринининг гадосиди, бири Ватанинг.

Ўтган-кеттан кечиниларни ўйласам агар
Кўз олдимдан ўта бошлар тарих бирма-бир,
Ер юзининг Амрикою Ҳиндистонлари.

Сен бағримда ўсмоқдасан, жажжи набирам,
Ҳозиргина кириб келдинг кўча чантитиб,
Кипрингинг гардларни ҳам артиб ўтирма.

21.02.2012 йил.

ТАФАККУР

Юнунгина хонадонда, ёмғирли бир кун
Чакка томо бошлади-ку ногаҳон шифтдан,
Томга чиқиб чорасини кўрмоқдик даркор.

Ўғил дейди: — Ўтирибди муҳтарам отам,
Қандоқ чиқай бошларига — унинг устига.
Оқибатда ҳаммасини том босиб қодди.

Тарих гувоҳ, ўтган аср олмандайн халқ
Қулоқ тутуби бир ёвзининг васвасасига.
Уруш қилди, барбод бўлди, қони тўқилди.</p

ФАРЗАНД МЕХРГА ҚОНСИН

Ишдан чарчаб келдингиз. Болангиз югуриб келиб бағрингизга олдили. Уни кўтариб, юзларидан ўтиб кўйдингиз. Иккингизнинг ҳам кайфиятингиз чоғ. Болангиз ийб кетиб, ёнингизга чўқкалди. Кун бўйи йиғилир колган саволларни ёѓдира бошлади. Сизсиз кечигран кечинмаларини ўртоқлашиша ошиди.

Тан олинг, бу сизга унчалики ёқинирамади. Аввалига "ҳа" ёки "йўк" каби жавоблар билан совуқина бош чайқаб ўтиридингиз. Астасекин болажонингизнинг боя кўнироқдай түйлигидан, дилингизга завък берган овози хориган мянгизни эговлай бошлади. "Бирпаст тур, барака топгур!" дейа зорандингиз.

Бола бола-да, кулок солишини истамади. Сизга бўлган согинги, талланини тушунишдан устун чи-киб, гапирища давом этди. Энди сиз қизиша бошладингиз ва ўшириб бердингиз: "Бошимни оғримай, бориб нариги хонада ўйна!"

Кейнинг кун ишдан эртароқ кайтдингиз. Маош олганисиз, кайфиятингиз аёл! Митти эркотайнигиз шиннилоскар олиб келдингиз. Унинг кечаги каби ёнингизга югуриб келишини, юзларни кўлчалари билан бўйнигидан оливлаб олишини кутдингиз. Энди у ўйк! Унинг бир бурнингида сиз қизиша бошладингиз ва ўшириб бердингиз: "Бошимни оғримай, бориб нариги хонада ўйна!"

Эҳтимол, "Хўш, шунга нима бўлти?" деб ўтилаётгандирисиз? "Энди шуни катта муммога айлантириш шартманкан?" дейётгандирисиз? Келинг, сизга якинда ўтикувчи танишимидан эшитнани воқеани айтуб берайд. У раҳбарлик қиласётган синфа бир киз бор экан.

Ўзига тўк оиласдан, бир қарашиба кам-кўсти йўқдай. Башлангич синфа аъло баҳоларга ўқиган. Лекин ёши улгайгани сайн, фанларни ёмон ўзлаштируви ўқувчилик като-рига тушиб қолган. Мишишларга қаранди, хаёли бузилганиши, йигитлар билан учрашиб юаримиши.

Оила — экспорт таънича

Кизни тартиби чакириш, уни яна аълочи ўқувчилик сафида кўришини истаган ўтикувчи унинг ота-онасини мактабга чакиритирган. Жуда банд одамлар экан, келмабди — фарзандининг тарбияси билан шуғуланишига вакът ахрати олишмайди. Шунда ўтикувчи кизнинг ўзи билан дўсто на гаплашиб, кўнглил куфига калит солибди.

— Сенга нима етишмайди? — сўрабди у.

— Билмайман, — жавоб берган киз. — Бир қарашиба ҳамма нарсам бордай. Лекин нимадир етишмайди. Менин яхши кўришларини истайман.

Ўйлаб кўрайли-чи, азиз ўқувчи, айрим қизларимиз билан кета-тирилди.

Фарзандларимиз билан шундай мусносабатда бўлайликки, улар дардии бегонага эмас, бизга айтсан.

Биздан најот кутсан, маслаҳат сўрасин. Мехримиздан қонискин.

Рагбатимиздан руҳланиб, буюк ишлар сари олга қадам боссин.

Болаларимизга ёшлинигинг, вактнинг қадрига етиши ўргатайлик. "Мен — Ватанман! — десин улар. — Менинга тараққиётим — Ватаннинг тараққиёт! Мен ҳаммага керакман!" деб яшасин.

Керакли бўлишига биз кўрсатган ўрнан бўларли йўллар билан уринсан! Ҳазрат Навоий бобомиз айтигандан, "Илм мажханини йиғиб", илгор тенгдошларига тенглапшиш, ҳалқининг корига ярайдиган фарзанд бўлсун!

Шундагина кўкрак кериб, "Мен отаман! Мен онаман!" дейишга ҳақиқи бўламиш.

Ласизлик деган сабаб кўндаланг турди. Ҳәйтимиз мазмуни бўлмиш болаларимизни ўзимиздан итарганимизни, кўнглини советганимизни билмай қоламиш. Оқибатда, улар ҳам биздан ўрнак олиб, оила бағридан ўзлаштишиб кетади ва мақсадсизлик, адашшуга юз тутади. Кечиб берилган курук насиҳатларимиз уларга кўлмай кўдди.

Оила — жамиятнинг бир бўлалги. Шунинг учун мамлакатимизда оиласлар мустаҳкамлигини таъминлаши алоҳида ўтибор каратилмоқда. Фарзанд — оила мустаҳкамлигини таъминлови асосий неъмат. Фарзанд — ота-онанинг, миллатнинг, Ватаннинг келажаги. Демак, жамият булгиги, келажагимиз буюклигини таъминлаш ҳар биримизнинг ўз кўлимизда. Бунинг учун биздан, кўп нарса эмас, атиғ болаларимизни меҳр ва ўтибордан мосуву этиаслик талаб этилади, холос.

Фарзандларимиз билан шундай мусносабатда бўлайликки, улар дардии бегонага эмас, бизга айтсан.

Биздан најот кутсан, маслаҳат сўрасин. Мехримиздан қонискин.

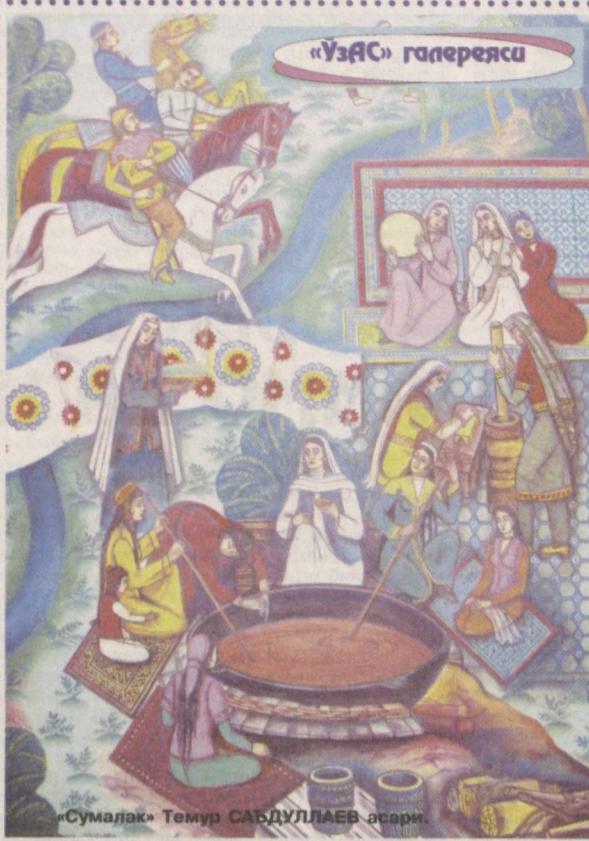
Рагбатимиздан руҳланиб, буюк ишлар сари олга қадам боссин.

Болаларимизга ёшлинигинг, вактнинг қадрига етиши ўргатайлик. "Мен — Ватанман! — десин улар. — Менинга тараққиёт! Мен ҳаммага керакман!" деб яшасин.

Керакли бўлишига биз кўрсатган ўрнан бўларли йўллар билан уринсан! Ҳазрат Навоий бобомиз айтигандан, "Илм мажханини йиғиб", илгор тенгдошларига тенглапшиш, ҳалқининг корига ярайдиган фарзанд бўлсун!

Шундагина кўкрак кериб, "Мен отаман! Мен онаман!" дейишга ҳақиқи бўламиш.

Оидин Йўлдошева

«Сумалак» Темур САҶДУЛЛАЕВ асли

БАХОР ЖОЗИБАЛАРИ

Тошкент Фотосуратлар уйидаги "Бахор жозибалари" мавзуда фотокўразгашма очиди. Унда таниклики фоторассомлар, фотосуратлар уйи ҳузуридаги мактаб-студия битиривчилари, иктидорли ёшлар ҳамда ҳаваскорларнинг ижод намуналари намойиш этилмоқда. Экспозициядан бир юз кирдан ортиқ баҳор манзаралари, хотин-қизлар портретларидан иборат суратлар ўрнан олган. Станислав Каҳанӣ, Александр Каменский, Михаил Левкович каби таниклики ижодкорларнинг баҳор манзаралари, Абдуғани Ҷумаев, Султонбой Дэхононинг бувиляризм тасвирларига портретлари томошибилар ўтироғига сазовор буди. Ёш муаллифлардан Линара Ерзининг баҳтиёр она-бала сўмиёси актган суратлари кўргазмага ўзгача файз бағишилди. Табият ва мусиқа, баҳор ва аёл ўйнуглигига бағишиланган мазкур кўргазма томошибилларда катта таасусорот колдириди.

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

***

</div